

ת"פ 32530/02/15 - מדינת ישראל נגד סרגיי שמוטה (עציר), ולדימיר וקסלר (עציר)

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת
בשבתו באשקלון

בפני: כב' השופט אמיר דהאן

בעניין: מדינת ישראל

נ ג ד

1..סרגיי שמוטה (עציר) ת.ז. 328572672
2..ולדימיר וקסלר (עציר) ת.ז. 324367911

המאשימה

הנאשם

נוכחים:

המאשימה באמצעות ב"כ עו"ד לירן פרג'

הנאשם 2 הובא על ידי שב"ס/נחשון

מתורגמנית לשפה הרוסית הגב' סבינה פדידה

גזר דין

הנאשם, ולדימיר וקסלר ת.ז. 324367911 יליד 1994 מאשקלון הועמד לדין בכתב אישום בפני ביהמ"ש זה בשני כתבי אישום, והורשע על פי הודאתו באשמה ובעובדות ביום 18/03/2015.

כתבי האישום:

כתבי האישום בהם הורשע הנאשם מייחסים לנאשם כי ביום 08/02/2015 וביום 09/02/2015 ביצע יחד עם אחרים שתי עבירות התפרצות ושתי עבירות גניבה מן הבתים אליהם פרץ. בשני המקרים נכנס הנאשם אל הבתים ובמקרה השני הופתע ונתפס על ידי קרוב משפחה של בעלת הבית.

הרכוש אשר נגנב בפריצה הראשונה נמכר בשותפותו של הנאשם בתל אביב.

הליכים קודמים:

עמוד 1

בזירת ביצוע העבירה - נעצר הנאשם ביום 09/02/2015 וביום 15/02/2015 שוחרר בתנאים של מעצר בית מלא עד לתום ההליכים.

ביום 08/03/2015 יצא הנאשם מהבית תוך הפרת הוראת בית המשפט כשהוא עובר דרך ביתם של שכנים ונעצר בו ביום לאחר הודעת הערבים למשטרה. בהמשך נעצר עד תום ההליכים על ידי מותב זה בהסכמה וביקש לסיים את משפטו בהודאה בשני כתבי האישום בפני מותב זה.

בגין אלה הורשע הנאשם בשתי עבירות של התפרצות למקום מגורים, שתי עבירות של גניבה עבירה אחת של הסגת גבול ועבירה של הפרת הוראה חוקית.

עד ליום מתן גזר הדין היה הנאשם במעצרמלא בגין התיקים נשוא גזר הדין תקופה מצטברת של 92 ימים. וכן היה נתון במעצר בית 21 ימים.

ראיות הצדדים לעונש:

הנאשם בחר להודות עוד בשלב של הליך המעצר עד לתום ההליכים ולצרף את שני כתבי האישום. הצדדים הגישו את תיק החקירה כראיה לעונש טענו לעונש והגישו פסיקה מגוונת והכל כאמור בטיעוני הצדדים לעונש.

עוד הוגש רישומו הפלילי של הנאשם.

מסקנות העולות מן הראיות לעונש:

מעיון בחומר הראיות נראה כי יש לזקוף לזכותו ולחובתו של הנאשם את הנקודות הבאות:

- הנאשם לא הוביל בהתנהגותו לשום התפתחות אלימה וכאשר נעצר על ידי קרוב משפחתה של בעלת הבית התיישב במקום והמתין לבוא המשטרה.
- במשטרה הודה במיוחס לו ואף סיפר לגבי האחר אשר לא נתפס, את חלקו בעבירה.
- כאשר שהה בתנאים נחשד על ידי אחד הערבים בשימוש בסמים ונמצא לידו נייר מקופל עם חומר וכלי לעישון סם, בעקבות המריבה שפרצה על רקע זה בינו לבין הערבים, אמו ובן זוגה עזב את הבית כשהוא קופץ מהקומה השמינית לשביעית.
- כאשר החליט לעזוב את הבית בו שהה בתנאים - עבר דרך בית השכן ומכאן הסגת גבול ויצא משם ללא שנגע בדבר כי ידע היכן המפתח ולפני שנתפס רצה להסגיר עצמו למשטרה.
- המעשים נעשו על רקע גילו הצעיר של הנאשם, בריחתו של הנאשם מן הבית עקב סכסוך עם הוריו ומגוריו ברחוב עם דרי רחוב.

- עוד עולה מחומר החקירה כי הנאשם לא היה היוזם של הפריצה או המתכנן שלה אלא שותף אחר מבוגר ממנו.
- הנאשם ביצע מעשים אלה בהיותו במהלך שירות צבאי.
- הנאשם ביצע בעבר עבירה של שימוש ברכב ללא רשות תוך נהיגתו ללא רישיון.

שירות המבחן בתסקירו לעונש קבע כי מדובר בצעיר כבן 21 אשר עזב את בית אמו לאחר מריבה וחבר לדרי רחוב על רקע שימוש ב"סמי פיצוציות". הנאשם מביע רצון להיעזר בשירות המבחן לשם שיקום ויציאה ממעגל הפשיעה אך ביכולתו לגייס כוחות לשם מעורבות טיפולית, לפיכך נמנע שירות המבחן מהמלצה עונשית בעניינו.

טענות הצדדים לעונש:

עקרונות מנחים כלליים בשיקול הדעת לעונש:

- הסנגור והתובע טענו את טענותיהם, בכפוף לסעיף 40 לחוק העונשין (נוסח חדש) התשל"ז 1977. סעיף זה, אשר הוא חלק מתיקון 113, כולל בתוכו דיני ראיות חדשים ומעגן דיני ראיות ישנים, והכל בעניין הוכחת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.
- בקביעת העונש הראוי שקל בית המשפט את השיקולים המפורטים והמאורגנים על פי חוק העונשין (תיקון מס' 113) התשע"ב 2012. תיקון זה עוסק בהבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה.
- קדמה לתיקון הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 92) (הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה) התשס"ו - 2006 ונוסחה ועקרונותיה שימשו מאז את בית המשפט כתבנית מתאימה לשם הבנייה נכונה לוגית וסקופה של שיקולי ענישה מאז פרסומה ועד פרסומו של החוק שבא בעקבותיה.
- העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין העונש המוטל על עבירה שהנאשם ביצע, לבין חומרת מעשה העבירה ואשמו של הנאשם. במסגרת יישום עקרון זה נאמר כי העבירות אשר ביצע הנאשם כללו בתוכן יסוד של הפרת האוטונומיה האישית והקניינית המתבטאת בפריצה לבית המגורים וגניבה ממנו וכן הפרת הסדר הציבורי המתבטא בהפרת צו בית המשפט.
- בקביעת מתחם העונש ההולם התחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה, במדיניות הענישה הראויה לשיטתו, וכן התחשב, לצורך הערכת חומרת מעשי העבירות שביצע הנאשם ומידת אשמו, בנסיבות המקלות והמחמירות הקשורות בביצוע העבירה.
- בשלב הראשון: קובע בית המשפט כי הנאשם חטא בשלושה אירועים שונים, שניים של פריצה וגניבת רכוש ואחד של הפרת הוראה חוקית אשר נבלע בה אירוע זניח של הסגת גבול.

· **בשלב השני :** קובע בית המשפט את מתחם הענישה הראוי על פי הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, על פי רשימת סוגי הנסיבות שהורה המחוקק אף אם אינה רשימה סגורה. שלב זה כפוף לשני חריגים שיש בכוחם לפרוץ את מתחם הענישה הראוי, והם הגנה על שלום הציבור מחד ושיקולי שיקום מאידך.

· בעניין שבפני מצאתי כי אין לחרוג מן המתחם משיקולי הגנה על שלום הציבור או שיקום וזאת הן בשל המלצתו של שירות המבחן והן בשל העובדה שעל אף שחרורו של הנאשם בתנאים, לא מצא לגייס כוחות ולהסתייע בשירות המבחן או בכל גורם אחר לצורך שיקומו.

· **בשלב השלישי :** אומד בית המשפט את השפעת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה על פי רשימת סוגי הנסיבות שהורה המחוקק אף אם אינה רשימה סגורה.

בית המשפט מתייחס בקביעת מתחם הענישה למדיניות הענישה הנהוגה **בעניין בגירים צעירים .**

בעפ"ג (חי') 31064-08-13 הורשעה הנאשמת כבת 23 בעלת עבר פלילי דומה בשני מעשים, האחד של פריצה וגניבה והאחד של סיוע לפריצה וגניבה וכן עבירות נגד דווקא המעשה של הסיוע לווה בהפרת אמון חמורה. שירות המבחן נמנע מהמלצה בעניינה של הנאשמת, חרף זאת נגזר עליה ברוב דעות עונש של מאסר של ששה חודשים בעבודות שירות כאשר כשיקול מרכזי מנו שופטי הרוב את גילה הצעיר ומעמדה הכרונולוגי והמנטלי של הנאשמת כבגירה צעירה .

בעפ"ג (חי') 48422-02-13 ניסנוב נגד מ"י [פורסם בנבו] (ניתן ביום 11.7.13), שם הנאשם הורשע ע"פ הודאתו בעבירות של התפרצות למגורים והושתו עליו 12 חודשי מאסר בפועל ועונשים נוספים. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור הנאשם, ביטל את עונש המאסר בפועל בן 12 חודשים והטיל תחתיו 6 חודשי מאסר שרוצו בעבודות שירות, תוך שהוא מתחשב בייחודיותה של קבוצת ה"בגירים צעירים" שהינה בעלת פוטנציאל שיקום גבוה מאוד.

בעפ"ג (מרכז) 46802-01-13 סביליה נגד מ"י [פורסם בנבו] (ניתן ביום 2.5.13), דובר על נאשמת שהורשעה לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של התפרצות לדירה בצוותא חדא, החזקת כלי פריצה ותקיפת שוטר. בימ"ש השלום הטיל עליה 10 חודשי מאסר בפועל ועונשים נוספים. בימ"ש מחוזי קיבל את ערעור הנאשמת, ביטל את עונש המאסר בפועל בן 10 חודשים והטיל תחתיו 6 חודשי מאסר שרוצו במסגרת עבודות שירות, תוך קביעה כי התקדמות ההליך השיקומי של הנאשמת וגילה הצעיר הובילו להקלה בעונש.

ע"פ (חי') 12145-12-12 **סאני לסרי נגד מ"י** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 9.5.13), שם דובר על שני נאשמים שהתפרצו בצוותא לדירה לאחר תכנון והכנה מוקדמים וגנבו תכשיטים מזהב וכסף. נאשם 1 הורשע בעבירות של התפרצות למקום מגורים וקשירת קשר לפשע ונאשם 2 הורשע בעבירת סיוע להתפרצות, החזקת מכשירי פריצה וקשירת קשר לפשע. בימ"ש השלום הטיל על נאשם 1, בין היתר 12 חודשי מאסר בפועל ועל נאשם 2, 10 חודשי מאסר בפועל. הנאשמים הגישו ערעור על חומרת העונש לבימ"ש המחוזי בחיפה שקיבל את הערעור ברוב דעות (כב' השופטת תמר שרון נתנאל וכב' השופט א. קיסרי מול דעתו החולקת של השופט ע. גרשון) והעמיד את עונשם על 6 חודשים שירוצו בעבודות שירות.

בעפ"ג (מרכז) 6320-08-12 **שמעון אבו נגד מ"י** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 23.12.12), שם דובר על נאשם שהורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות של התפרצות לדירה וגניבה, הסתייעות ברכב לביצוע פשע בצוותא והחזקת סכין שלא כדין. בימ"ש השלום הטיל על הנאשם בין היתר 10 חודשי מאסר בפועל. בימ"ש המחוזי מרכז קיבל את ערעור הנאשם והעמיד את המאסר בפועל על 7 חודשים.

בע"פ (חי') 38078-07-12 **מ"י נגד לזרב ואח'** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 29.11.12), שם הורשעו שלושה נאשמים על פי הודאתם בעבירות של התפרצות בצוותא, גניבה, והחזקת מכשירי פריצה. בימ"ש השלום ערך אבחנה בין הנאשמים וציין כי נאשם 1 לחובתו עבר פלילי עשיר הכולל 8 הרשעות קודמות במספר רב יותר של עבירות אלימות ורכוש ועל כן הטיל עליו, 12 חודשי מאסר בפועל ועל כל אחד מהנאשמים 2 ו-3 הטיל 6 חודשים שרוצו בעבודות שירות. בימ"ש המחוזי בחיפה דחה את ערעור המדינה על קולת העונש.

רע"פ 4600/12 **יאשיב נגד מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 13.6.12), שם הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, התפרצות למקום מגורים, גניבה, החזקת כלי פריצה והכשלת שוטרים והוטלו עליו, בין היתר, 5 חודשי מאסר בפועל. שם ציין שירות המבחן בתסקירו, כי הנאשם התקשה לקחת אחריות על מעשיו, וכי קיים סיכון להישנות התנהגות עבריינית מצידו. עוד התרשם שירות המבחן, כי הנאשם בעל נורמות וערכי התנהגות עבריינים.

מן הפסיקה המגוונת שהגישו הצדדים יש לציין את פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה בעפ"ג 31064-08-13 מיום 10.7.2012

תיקון מס' 113

ס"ח תשע"ב מס' 2330 מיום 10.7.2012 עמ' 102 (ה"ח 241)

הוספת סעיף 40א אשר תואם את המקרה שלפני בנסיבותיו הן במספר ההתפרצויות הן בעבר הפלילי והן בגיל הצעיר של "בגיר צעיר" והן בכך ששירות המבחן שלל את הכיוון השיקומי והמליץ על מאסר ממש. ואכן שם נחלקו דעות השופטים אך בסופו של יום הכריעה דעת הרוב אשר זקפה לזכותה של המשיבה את גילה הצעיר ואת השפעתו של עונש מאסר עליה.

לענין ההתפרצויות בצוותא (לאו דווקא בהקשר של בגירים צעירים) נאמר:

"עבירות ההתפרצות והגניבה, הפכו, למרבה הצער, לנפוצות במחוזותינו, הן פוגעות ברכוש של הציבור, מערערות קשות את תחושת בטחונו, ומנפצות לרסיסים את התפיסה לפיה ביתו של אדם הוא מבצרו. בית משפט זה עמד, לא פעם, על כך שחומרתן של העבירות, לצד נפוצותה של התופעה, מצריכות נקיטת יד קשה עם העבריינים".

באופן כללי, ניתן לומר כי כאשר מדובר בעבירות של התפרצות לבית מגורים, גניבה והחזקת מכשירי פריצה שבוצעו

בצוותא ו/או תוך תחכום ותכנון מוקדם ו/או זריעת הרס בבית המגורים, אושרו לא פעם מתחמי ענישה הולמת **שנעו מ-12 ועד 24 חודשי מאסר בפועל**

(רע"פ 398/14 ערג' נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.3.2014)).

מן הפסיקה אשר הוגשה בפני ואשר העליתי אני עולה רמת ענישה אשר לפיה יש לגזור בעבירות דומות עונש הכולל מאסר בפועל הנע סביב 3 חודשי מאסר בפועל לעבירה יחידה עד לטווח של 15 חודשי מאסר לעבירה יחידה וכן מע"ת וקנס. העונש המדויק נקבע בהתאם לדקויות של הנסיבות המקלות או המחמירות לפי העניין וזהו גם התחום הנכון לקביעת מתחם ענישה.

לעניין הפרת צו שיפוטי :

מן הפסיקה אשר הוגשה בפני ואשר העליתי בחיפוי עולה רמת ענישה אשר לפיה יש לגזור בעבירות דומות עונש הכולל מאסר בפועל הנע סביב מאסר מותנה לעבירה יחידה עד לטווח של 3 חודשי מאסר לעבירה יחידה וכן מע"ת וקנס. העונש המדויק נקבע בהתאם לדקויות של הנסיבות המקלות או המחמירות לפי העניין וזהו גם התחום הנכון לקביעת מתחם ענישה.

שיקולים בתוך המתחם נסיבות העושה :תיקון מס' 113

ס"ח תשע"ב מס' 2330 מיום 10.7.2012 עמ' 102 (ה"ח 241)

הוספת סעיף 40ה

הרתעת היחיד.

בית המשפט הביא בחשבון כי פרשת הדברים ותסקיר שירות המבחן מעידים על כך שהמשיב מתקשה להעמיד לעצמו גבולות להתנהגותו ויש להרתיעו מביצוע מעשים דומים בעתיד

מיום 10.7.2012

תיקון מס' 113

ס"ח תשע"ב מס' 2330 מיום **10.7.2012 עמ' 103** (ה"ח 241)

הוספת סעיף 40והרתעת הרבים.

בית ה משפט הביא בחשבון את הצורך בהרתעת הרבים מפני מעשים של פריצה וגניבה בחבורה ומפני הפרות של אמון בית המשפט בתנאי מעצר בית .

המצב הכלכלי האישי לצורך קביעת קנס.

בית המשפט הביא בחשבון כי המדובר בצעיר כבן 21 אשר אין לו נכסים ובחר להתגורר עם דרי רחוב ועל כן לא ניתן

לאזן את הענישה הראויה באמצעות קנס אשר לא ישולם ממילא מכיסו של הנאשם.

הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו.

בית המשפט הביא בחשבון את הפגיעה הקשה של העונש בנאשם בשל גילו הצעיר. הנאשם, כבן 21. בעניין זה הורנו בית המשפט העליון [ע"פ 7781/12 פלוני] כי יש לבחון את המעשים ואת השפעת המאסר על בגירים צעירים כשם שבוחנים את השפעתו על קטינים וזאת בשל עובדות המצביעות על עיכוב אמיתי בהתפתחות הפיסיולוגית השכלית. עיכוב זה משפיע הן על היכולת להבין ולהפנים את המעשים והן על נזקו הגדול של עונש המאסר כלפיהם.

בעניינו של הנאשם הדבר בולט ובוטה:

בתקופת זמן קצרה איבד הנאשם במו ידיו רשת של תמיכה משפחתית ואמצעי קיום פסיים. גם לאחר שסלחה לו המשפחה על מעשיו ובאה בפני בית המשפט וערבה לו כשהיא מציעה לו השגחה, ערבות ועמידה בתנאי השחרור, עדיין בהתפרצות של הרגע, הוא בחר לקפוץ מהקומה השמינית אל הקומה השביעית וללכת למקום לא רחוק, ברחוב, בו שהה בעבר.

הנאשם הביע חרטה על מעשיו גם בפני וגם מיד בכל פעם שנתפס.

התנהגות כזו ילדותית ומעידה על כך שהתפתחותו של הנאשם טרם נשלמה ואכן כל מה שנכתב על "בגירים צעירים" נכון גם לגביו.

נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב.

הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו הביע עליהם חרטה עוד בהזדמנות הראשונה ובחר לסיים את עניינו עוד בשלב המעצר עד תום ההליכים מנגד אין לנאשם את הכוחות והיכולות להיענות להליך שיקום מסודר.

שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות אכיפת החוק.

הנאשם הודה במיוחס לו בפני בית המשפט ובמשטרה - בהזדמנות הראשונה.

נסיבות חיים קשות של הנאשם שהיתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה;

יש להביא בחשבון את פרשת חייו הקשה של הנאשם כפי שנזכרה בתסקיר שירות המבחן בעת קביעת עונשו.

עברו הפלילי של הנאשם.

לנאשם עבר פלילי מינורי ללא הרשעה מבית המשפט לנוער בעבירות נהיגה ללא רשיון וכן בעבירה של החזקת רכוש החשוד כגנוב.

שיקולים בתוך המתחם - נסיבות המעשהמיום 10.7.2012

תיקון מס' 113

ס"ח תשע"ב מס' 2330 מיום 10.7.2012 עמ' 103 (ה"ח 241)

הוספת סעיף 40:

מיום 10.7.2012

תיקון מס' 113

ס"ח תשע"ב מס' 2330 מיום 10.7.2012 עמ' 103 (ה"ח 241)

התכנון שקדם לביצוע העבירה;

עבירות הפריצה בוצעו בחבורה תוך תכנון מקדים .

חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשם בביצוע העבירה.

חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות משמעותי מאוד אך יש לזקוף לזכותו כי לא היוזמה ולא התכנון נעשו על ידיו אלא על ידי שותף אחר המבוגר ממנו בכ - 20 שנה אשר יזם את העבירה והשפיע על הנאשם והנאשמים הצעירים האחרים לבצעה יחד עימו.

הנזק שנגרם מביצוע העבירה

הנזק שנגרם מביצוע העבירות הינו נזק רכושי משמעותי של כמה אלפי שקלים בכסף מזומן בציוד שחלקו נמכר וחלקו נתפס - זאת לבד מן החדירה לרשות הפרט מחד והפרת סמכות בית המשפט מאידך.

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה;

שקלתי את הנסיבות המיוחדות של הנאשם אשר בעניינו הוביל שימוש בסמים לעזיבת הבית , עזיבת הבית לחבירה לחברה שולית הדברים אמנם נעשו ברצונו של הנאשם אך תוך התפרצות ועל רקע ברור של שימוש בסמים.

בעניינו של המשיב ניתנה חו"ד חובית של הממונה על עבודות השירות למועד 18/08/2015 ויש לשקול את תקופת מעצרו (92 יום מעצר + 21 ימי מעצר בית) עד ליום ביצוע גזר הדין .

לשיטתי חלק משמעותי מן העונש במקרה זה הינו פיצוי למתלוננים אשר יבטיח את הערכים המוגנים על ידי העבירה הקבועה בחוק הפיצוי נערך בהתחשב בעובדה שבעבירה אחת הושבו רק חלק מן החפצים הגנובים ובעבירה השניה - כולם .

מצאתי לנכון להטיל גם קנס מתאים עקב עבירת הפרת הצו תפיסתו של המשיב הבאתו לדין והכרוך בפעולות אלה .

את שיעור הקנס והפיצויים חישבתי על דרך אומדן ואיזון הנובע מן הנזק שנגרם לקורבנות העבירה, הטרחה הנובעת מן הסדר הציבורי שהופר ויכולתו של המשיב לעמוד בקנסות .

אשר על כן אני גוזר על המשיב את העונשים הבאים :

1. 6 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות על פי קביעת הממונה על עבודות השירות. המשיב יתייצב לריצוי עונשו ביום 18/08/2015 .
 2. 9 חודשי מאסר אותם לא ירצה אלא אם יעבור בתוך 24 חודשים עבירה של התפרצות, גניבה, הסגת גבול או החזקת רכוש שהושג בפשע .
 3. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך 24 חודשים מהיום עבירה של הפרת צו שיפוטי, או הפרת הוראה חוקית .
 4. פיצוי למתלוננים רפאל דהאן ומרים דהאן ע"פ מספרי הזהות הרשומים בכתב האישום בסך של 1500 ₪ כל אחד .
 5. פיצוי למתלוננת ליליאן בן חיים ע"פ מספר הזהות הרשום בכתב האישום בסך 500 ₪ .
 6. קנס כספי בסך 1000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו .
- הקנס ירשם לתשלום היום, ישולם עד למועד שחרורו של הנאשם וכתנאי לשחרור .
- אני מורה כי כל סכום אשר ישולם על ידי הנאשם ייזקף תחילה על חשבון פיצוי לפי סעיף 4 לאחר מכן לפיצוי על פי סעיף 5 ולאחר מכן על חשבון הקנס.
- הקנס ישולם עד ליום שחרורו של הנאשם ממאסר וכתנאי לשחרור . - ולאחריו יחולו הוראות סעיף 71 חוק העונשין (נוסח חדש) התשל"ז 1977 .
- המזכירות תרשום את מועד תשלום הקנס כמועד גזר הדין ובשל היות הקנס מובטח במאסר לא ישא הפרשי ריבית והצמדה .
- בשל שאילתות שעלו בעניין זה בתיקים קודמים, ממזכירות בית המשפט ומן השב"ס ועל מנת להסיר תקלה העלולה לעלות חלילה בשלילת חירות אני מביא את נוסח הסעיף הרלוונטי:
71. (א) בית המשפט הדן אדם לקנס, רשאי להטיל עליו מאסר עד שלוש שנים למקרה שהקנס כולו או מקצתו לא ישולם במועדו
- (ג) נשא אדם מאסר לפי סעיף קטן (א), לא יחוייב בתשלום הקנס והתוספת; נשא חלק מתקופת המאסר, לא יחוייב בתשלום חלק הקנס היחסי לתקופה שנשא עליו מאסר, והתוספת שיהיה חייב בה תחושב לפי אותו חלק מן הקנס שלא נשא עליו מאסר.
- (ד) הוטל מאסר לפי סעיף קטן (א) ולפני שנסתיימה תקופת המאסר שולם חלק מן הקנס תקוצר התקופה לפי היחס שבין הסכום ששולם לבין הקנס כולו.

מתיר למשיב ביצוען של 5 שיחות טלפון בהתאם לנהלי שב"ס.

זכות ערעור בתוך 45 יום .

ניתנה והודעה היום י"ג סיוון תשע"ה, 31/05/2015 במעמד הנוכחים.

אמיר דהאן , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לאור נוסחו של סעיף 22 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו - 1996, אם ניתן פסק דין מרשיע נגד הנאשם שהוחזק במעצר עד תום הליכים ולא הוטל עליו עונש מאסר בפועל, והתובע הודיע כי בכוונתו לערער על קולת העונש ולבקש מאסר בפועל, רשאי בית המשפט שהרשיע את הנאשם לשחררו בערובה או אם שוכנע שיש חשש שיימלט לצוות על מעצרו לתקופה שלא תעלה על 72 שעות.

משהוגשה הודעת ערעור, סמכות המעצר נתונה לבית המשפט שלערעור.

בעניין הנאשם, הוטל עליו עונש מאסר בפועל, אלא שמאסר זה, יוחל בביצועו רק ביום 18/8/15.

בנסיבות העניין, נראה לי כי הואיל והוטל עונש מאסר בפועל, אלא שעונש זה יחל רק ביום 18/8/15 יש להסתפק בערובות אשר הופקדו בעת שחרורו של הנאשם ממעצר עד תום הליכים על מנת שיבטיחו גם את התייצבותו לביצוע עונש כאמור בסעיף 48 (א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות, אכיפה מעצרים) התשנ"ו - 1996.

הטלת מעצר עד לערעור, סותרת במקרה זה את לשונו המפורשת של החוק.

אני מורה כי במשך 72 השעות הבאות, ישהה המשיב בתנאים בהם שהה ערב מעצרו השני ביום 8/3/15 ובאותן ערובות.

יוזכר כי המשיב ישוחרר רק במידה ויופקד סכום הפיצויים וסכום הקנס, אחרת ייארס בשל אי תשלום הקנס
כבר היום.

ניתנה והודעה היום י"ג סיוון תשע"ה, 31/05/2015 במעמד הנוכחים.

אמיר דהאן , שופט